

[Gunhild Due.]

det er en lidt forkert tankegang at komme ind på, og jeg kan ikke rigtig tilslutte mig den.

Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg er heller ikke så begejstret for, at man nu må udsætte revisionen af denne lov helt til 1971-72, men jeg må naturligvis bøje mig for nødvendigheden. Når jeg ikke er så glad for det, er det, fordi jeg tror, at ungdomsarbejdet i Grønland er noget af det vigtigste arbejde, der står for, og det er mit indtryk, selv om jeg desværre ved for lidt om det, at det kniber meget med at få ungdomsarbejdet og ungdomsklubberne i gang i Grønland. Jeg talte i sommer med en ung grønlander deroppe, som var interesseret i arbejdet, og som bl. a. klagede over, at man ligesom ikke rigtig kunne få nogen konsulenthjælp og vejledning, og hvis der endelig kom en sådan konsulent, havde han for travlt. Han kunne ønske sig, at man havde besøg af en konsulent en 14 dages tid i en by — husk på, hvor store afstandene er deroppe — sådan at konsulenten virkelig kunne sætte sig ind i forholdene og måske også hjælpe til med at sætte nogle ting i gang.

Derfor vil jeg også gerne have et udvalgsarbejde. For det første vil jeg gerne selv have nogle flere oplysninger om, hvordan det står til i dag med ungdomsarbejdet deroppe, for det andet ville jeg gerne have, at vi så lidt på det med konsulentordningen, for det kunne vi måske sætte lidt stærkere ind på med det samme og ikke behøve at vente med et par år.

Tredje næstformand (From): Jeg vil gerne gøre fru Gunhild Due opmærksom på, at en taler taler til det høje ting og ikke til et enkelt medlem — sådan for en anden gangs skyld.

Rosing: Grønlandsministerens forslag om udsættelse af revisionen af lov om ungdomsklubber m. v. i Grønland finder vi fra grønlandsk side ganske rimeligt og forståeligt af de grunde, som ministerens fremsættelse og lovforslagets bemærkninger giver udtryk for. Vi vil af disse grunde anbefale, at ændring af den gældende lov først finder sted, som det er foreslået, i folketingsåret 1971-72.

Vi er heller ikke imod en kortvarig behandling af lovforslaget i et udvalg. Ellers har vi ikke ret meget at sige om dette lovforslag. Det ville være det bedste, hvis man kunne vente med en debat til den tid, hvor det egentlige forslag foreligger for det høje ting.

Ministeren for Grønland (A. C. Normann): Når der nu, som jeg forstår, bliver udvalgsbehandling af forslaget, skal jeg ikke fremsætte kommentarer til det, der her er sagt, ud over to ting. For det første vil jeg sige tak for den tilslutning, der fra alle sider er givet til lovforslaget, og dernæst har jeg lyst til at gøre den bemærkning til den lille tankeudveksling mellem det ærede medlem hr. Kirkegaard og det ærede medlem fru Gunhild Due, at også jeg ser nu sådan på det, at det ville være en meget god ting, både af praktiske grunde og i øvrigt også af moralske grunde, hvis man kunne få de unge til at være lidt mere aktive, ikke blot som en slags gengæld for det, de modtager, men f. eks. ved rensningen af byerne i Grønland.

Jeg har egentlig også tit syntes, at vi herhjemme var meget beskedne med hensyn til at stille krav til de unge om selv at bidrage lidt til udviklingen af alle de ting, ungdomsklubber og sportspladser, sportsbygninger, klubhuse i forbindelse med sportsanlæg og alle disse ting, alle disse faciliteter, der stilles til rådighed for de unge. I gamle dage måtte de selv hjælpe med til det, som regel måtte de selv gøre det praktiske arbejde for at få disse ting gennemført, få husene bygget osv. Nu får de det hele forærende, og jeg har tit syntes, at det var ubegavet af os. Det ville have en større værdi for de unge selv, hvis de havde bidraget noget til at bygge det op.

Derfor kan jeg ikke rigtig forstå fru Gunhild Dues tankegang, at det ville være forkert, hvis man krævede noget sådant af de unge i Grønland. Noget andet er, at det ærede medlem jo nok har ret i, at det bliver vanskeligt at gennemføre sådan noget ved lov, men jeg synes, det ville være ønskeligt, om man kunne få ungdommen til at være mere aktiv og hjælpe mere til.

Hermed sluttede forhandlingen.